

Rättelseblad SOU 2010:106

Rättelse i del A, SOU 2010:106

Till förslaget till djursmittsförordning ska på sidan 170, efter 17 kap. 9 §, fogas följande text.

Statens rätt till ersättning från skadevållande

10 § Utgår ersättning för kostnader eller förluster enligt denna förordning eller enligt de EU-bestämmelser som kompletteras av djursmittslagen (2012:000) och har ersättningen sin grund i annans skadevållande, inträder staten i den skadelidandes rätt till skadestånd till den del detta inte har avräknats vid bestämmande av ersättningen. Detsamma gäller beträffande annan förmån på grund av skadan som hade bort avräknas vid ersättningens bestämmande men som då inte var känd. Statens inträdande i den skadelidandes ställe gäller dock enbart för den del av det utgivna beloppet som överstiger det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde vid den tidpunkt då skadan inträffade.

Avsnitt 3.12.5, Regressrätt, sidan 477, sista stycket, ska ha följande lydelse.

”En bestämmelse om regressrätt för staten i brottskadelagen (1978:413) används som förlaga. Statens regressrätt bör inte omfatta alltför låga belopp och utredningen föreslår därför att beloppsgränsen ska utgöras av det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde när skadan inträffade. En beloppsgräns som också motsvarar den som gäller enligt Försäkringsförbundets regressöverenskommelse.”

Till avsnitt 5.2, Författningskommentarer, ska på sidan 609, efter kommentarerna till 9 §, fogas följande text.

Statens rätt till ersättning från skadevållande

10 §

Bestämmelsen har kommenterats i del A, avsnitt 3.12.5. Den har inte någon motsvarighet i nu gällande författningar på området. Den har utformats med bestämmelsen i 17 § brottskadelagen (1978:413) som förebild. Begränsningen till ett prisbasbelopp innebär en anpassning till den regressöverenskommelse som gäller inom Försäkringsförbundet.